

वा० रा०

॥ ७३ ॥

अवस्थातुं न शक्नोति वाताहत इवांबुदः ॥ सचिवाराक्षसेन्द्रस्य द्वीपमासाद्य दुर्दृशं ॥ २४ ॥ अब्रुवन्नावणं भीताराक्षसा जातसाध्वसाः ॥ राक्षसेन्द्रवयं मूढाभ्रष्टसंज्ञाविचेतसः ॥ २५ ॥ अवस्थातुं न शक्यामोयुद्धं कर्तुं कथंचन ॥ एवमुक्ता दुद्रुवुस्ते सर्वे एव निशाचराः ॥ २६ ॥ रावणोऽपि हितघानं पुष्पकं हेमभूषितं ॥ विसर्जयामास तदा सह नैः क्षणदाचरैः ॥ २७ ॥ गतं तु पुष्पकं रामरावणोराक्षसाधिपः ॥ कृत्वा रूपं महाभीमं सर्वराक्षसवर्जितः ॥ २८ ॥ प्रविवेश तदा तस्मिन् श्वेतद्वीपे सरावणः ॥ प्रविशन्नेव तत्राशुनारीभिरुपलक्षितः ॥ २९ ॥ एकया सस्मितं कृत्वा हस्ते गृह्य दशाननं ॥ पृष्ठश्चागमनं ब्रूहि किमर्थमिह चागतः ॥ ३० ॥ कोवात्वं कस्य वा पुत्रः केन वा प्रहितो वद ॥ इत्युक्तो रावणो राजन् क्रुद्धो वचनमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ अहं विश्रवसः पुत्रो रावणो नाम राक्षसः ॥ युद्धार्थमिह संप्राप्तो न च पश्यामि कंचन ॥ ३२ ॥ एवं कथयतस्तस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥ प्रहसन्ते ततः सर्वे सुखनं युवतीजनाः ॥ ३३ ॥ तासामेका ततः क्रुद्धा बालवद्गृह्य लीलया ॥ भ्रामितस्तु सखीमध्ये मध्ये गृह्य दशाननं ॥ ३४ ॥ सखीमन्यां समाहूय पश्य त्वं कीदृकं धृतं ॥ दशास्यं विंशतिभुजं कृष्णं जनसमप्रभं ॥ ३५ ॥ हस्ताद्वस्तं सचक्षितो भ्राम्यते भ्रमलालसः ॥ भ्राम्यमाणेन बलिनाराक्षसेन विपश्चिता ॥ ३६ ॥ पाणावेकाथसं दष्टारोपेण वनिता शुभा ॥ मुक्तस्तया शुभः कीदो धुन्वंत्याहस्तवेदनात् ॥ ३७ ॥ गृहीत्वान्यातुरक्षेन्द्रमुत्पपात विहाय सा ॥ ततस्तामपि संक्रुद्धो विददार नखैर्भृशं ॥ ३८ ॥ तया सह विनिर्युतः सहसैव निशाचरः ॥ पपात सौभसो मध्ये सागरस्य भयातुरः ॥ ३९ ॥ पर्वतस्येवं शिखरं यथा वज्रविदारितं ॥ प्राप तत्सागरजले तथा सौविनिपातितः ॥ ४० ॥ एवं सरावणो रामश्वेतद्वीपनिवासिभिः ॥ युवतीभिर्विगृह्याशु भ्रामितश्च ततस्ततः ॥ ४१ ॥ नारदोऽपि महातेजो रावणं प्राप्य धर्षितं ॥ विस्मयं सुचिरं कृत्वा प्रजहासननर्तच ॥ ४२ ॥ एतदर्थं महाबाहो रावणेन दुरात्मना ॥ विज्ञायापल्लतासीता त्वत्तोमरणकांक्षया ॥ ४३ ॥

उ० कां०

॥ ७३ ॥